KUIFJE
HET WEEKBLAD VOOR JONGENS
VAN 7 TOT 77 JAAR
6F.
IN NEDERLAND 40 Cts
NR 7
ONS VOLLEDIG TEKENVERHAAL
DE JEUGD VAN EDISON
en een nieuwe getekende roman
DE GRAAF VAN MONTE CRISTO

Te Port Huron in de Staat Michigan (Ver. Staten) in het jaar 1852.
Hé. Buster ! Heb je soms m'n jongste zoon niet gezien ?
Neen, mijnheer Edison...
Thomas is al van deze morgen weg. We hebben al heel het dorp afgezocht maar kunnen hem nergens vinden !

Nancy werpt een oogslag in de stal want, met die bengel kan je nooit weten.
Samuel, hierheen ! Ik heb Thomas gevonden. Hij ziet blauw van de koude !

Jij bengel ! We zoeken al uren naar je en waren vreselijk ongerust !
Wat doe je hier al zo lang ?
Laat me doen ! Ik broed die eieren uit. Ik ben er van overtuigd, dat er kuikentjes zullen uitkomen...

Ik straal zo veel warmte uit als een broedeend dus, kan ik ook eieren uitbroeden !

Die avond in de huiskamer...
Wat we met Thomas moeten aanvangen, weet ik niet. Met al die experimenten zal hij de dood halen, ofwel het huis in brand steken.
Van morgen af ga je met je broers en zusters naar school.

Twee jaar bezoekt Thomas reeds de dorpsschool en is alles behalve een vlijtig en oplettend leerling...
Thomas ! Je bent veel dommer dan al de andere jongens en toch ben je de énige die niet oplet. Waarom zit je altijd in je lessenaar ?

Rook ? Waar komt die vandaan ?

Ze loopt, juffrouw ! Ze loopt ! Ik heb een locomotief gemaakt net zoals Denis Papin !

Je moet leren in plaats van te spelen. Als ik je nog ééns betrap, vlieg je de school uit, begrepen ?

Enkele tijd later brengt de inspecteur zijn jaarlijks bezoek aan de school.
Kinderen, ik wens jullie geluk. Studeer altijd zo vlijtig als nu en jullie zullen het ver brengen...

ZIM
BOUM

Die avond...
Het spijt me erg, mevrouw Edison, maar dat kind heeft een duivelse verbeelding. Thomas weigert doodgewoon zijn lessen te leren en huiswerk te maken gelijk de andere jongens.
Hij is nochtans niet lui. Ik dank je hartelijk voor je moeite. Ik zal trachten Thomas zelf lessen te geven...

Thomas heeft van z'n vader een wetenschappelijk woordenboek gekregen. Dat lijkt het rechte geschenk voor hem...

Patricia ! Nu heb ik iets fijns ontdekt ! Het werd uitgevonden door een zekere Samuel Morse en laat toe bij middel van klanken op afstand te corresponderen...

Een paar weken later...

Kijk eens wat ik gemaakt heb. Die batterijen doen een bel rinkelen... Loop naar je kamer. Ik blijf hier en zend je een boodschap in het Morse-alfabet.

Prachtig ! Ik heb al de letters op een papier genoteerd ! Het was : « Patricia is een lief meisje. » Is het juist ?

Ja, heel juist. Je moet het morse-alfabet van buiten leren, dan snap je de boodschap die ik uitzend veel vlugger.

Enkele maanden later reist Patricia met haar ouders naar de stad...

We komen deze avond terug met de trein van 7 u. 30.

Geen apentoeren terwijl we weg zijn, hé!

Loop vlug naar huis, Thomas. Het begint te regenen.

Op de terugweg komt de jongen voorbij de sluis.

Wat is er aan de hand?

Door de aanhoudende regen is het water van de rivier geweldig gestegen en een sluisdeur dreigt afgerukt te worden...

Het regent de hele dag...

Nooit kwam het water van de rivier zó hoog.

Er bestaat veel kans toe, dat al de velden deze nacht onder water lopen !

Het wordt donker...

Waar wil je naartoe zo laat?

Ik loop naar het station. Over een goed half uur komt de trein toe.

Thomas loopt door de regen...

Als hij aan het station komt...

Chef ! Chef ! Het is vreselijk ! Een mijl van hier heeft het water de spoorbrug weggespoeld...

Verdraaid! De sneltrein uit Blackwell moet over vijf minuten toekomen. Hoe kunnen we de machinist verwittigen ? Hoe brengen we de trein tijdig tot staan ?

Kom, we lopen naar de plaats van de ramp...

Ja, we zullen raketten afschieten. Hopelijk ziet de machinist ze.

Wat wil je hier, jongen ? Ga terug naar huis !

M'n ouders zitten in die trein. Ik heb een middel om hen te verwittigen...

TUTUTU...TEÛTEÛTEÛ TU
Vooruit ! Ga je gang !
Intussen in de trein die de dood tegemoet rijdt...
Luister eens... Men zou zeggen... Maar ja, dat zijn morsetekens !
TU TU... TEÛ
Je bent gek, meisje !
Maar neen ! Het is een boodschap in het morse-alfabet, ik ben er vast van overtuigd. Altijd dezelfde tekens: « 912 - brug over de rivier vernield stop onmiddellijk - 912 »
Doe voort, Thomas. Doe voort ! Wij schieten ondertussen raketten af...
Maar, papa, dat is Thomas. Hij verwittigt ons voor een groot gevaar.
Samuel, we moeten iets doen.
Goed. Jullie hebben het gewild. Ik trek aan de noodrem.
Wel ? Wat is dat nu ? Waarom werd de noodrem getrokken ?
Hee ? Een raket ?
Lieve hemel !
De brug is in de rivier gestort !
We zijn op het nippertje aan de dood ontsnapt.
Thomas Edison ontvangt de gelukwensen van de directeur van de spoorwegmaatschappij...
En wat zou je als beloning wensen ? Toe, zeg het gerust.
De toelating om kranten te verkopen in de trein Detroit-Port Huron.
En de volgende dag...
Lees de laatste berichten! Sandwiches met kaas ! Koele dranken !
Een jaar later in het station van Mount Clemens. De trein spoort het station binnen als...
PEGGY !
Hemel ! Een kind !

Volgende week : BLONDIN, DE MAN WIENS LEVEN AAN EEN ZIJDEN DRAAD HING

EXPRESS HALT! EXPRESS HALT!

DE sneltrein York-Bristol reed aan negentig per uur, toen het ongeluk gebeurde. Hij ontspoorde op een wisselspoor. De locomotief kantelde en negen wagens botsten op elkaar in een oorverdovend gedruis.

Enkele ogenblikken later konden de eerste reizigers, die slechts licht gekwetst waren, zich uit de hoop verwrongen ijzer en staal bevrijden. De Rode Kruiswagens, de pompiers en de politie snelden ter plaatse.

Je kunt je wel voorstellen wat zo 'n treinramp betekent : gehuil en geschreeuw, paniek, in één woord verwarring in de hoogste graad !

Eén reizigster, die uit een van de wagens was gekropen, dacht er aan dat enkele ogenblikken later een andere sneltrein over hetzelfde spoor zou komen aanzetten ! Die moest in ieder geval tegengehouden worden, om een tweede, en nog grotere ramp te vermijden !

Angstig liep de dame, zonder eerst aan haar eigen kwetsuren te denken, langs de sporen, de andere trein tegemoet.

Ver kon ze niet lopen, eer ze de tweede sneltrein uit de verte hoorde aankomen. Ze bleef dwars over de sporen staan, en zwaaide wanhopig met haar zakdoek, in de hoop dat de machinist of zijn helper haar nog tijdig zouden zien, en remmen.

Op het allerlaatste nippertje bleef de trein met een geknars van staal op staal staan, op enkele meter van de dame, en op... twee honderd meter van de ramp !...

De Engelse dagbladen hebben de naam van deze heldhaftige dame niet gepubliceerd om de eenvoudige reden dat niemand die naam kent. In de verwarring van het ogenblik heeft ze zich niet kenbaar gemaakt en is in de massa van de reizigers verdwenen.

Deze bescheiden heldin mag tot voorbeeld gesteld worden van heel de mensheid !

Kuifje

TWEE NIEUWE KUIFJE'S CLUBS

Een oproep tot onze lezers uit Roeselare en omgeving !

Leo Naert, Olmenstraat, 20-22, te Roeselare, heeft me een lange brief geschreven. Zó lang was die brief, dat zijn vulpen halfweg leeggeraakt is, en daar zijn inktfles ook leeg was, heeft hij het tweede deel met een andere inktkleur moeten schrijven.

Ziehier dan zijn oproep die ik letterlijk overdruk :

Hallo ! Hallo !

Beste Kuifje's vrienden van Roeselare en omliggende ! Hier volgt een dringende oproep ! In onze goede Rodenbachstede wordt een nieuwe Kuifje's Club gesticht !

Ik verwacht veel inschrijvingen. Ieder lezer zou moeten lid worden van de nieuwe club ! We zullen op tocht gaan, voetballen, aan athletiek doen, postzegels verzamelen, toneel spelen, en nog veel meer...

Vrienden, de club van Roeselare moet de grootste worden van heel het land !

Schrijf me een briefje of breng me een bezoekje, 's Zondags van elf tot twee. De twintig eerste leden ontvangen een mooi geschenkje.

Wacht niet langer, en zend vandaag nog je toetreding aan Leo Naert, Olmenstraat, 20-22, Roeselare.

Een nieuwe Club te Den Haan aan Zee

Fernand Buysse, Stationstraat, 12, Den Haan aan Zee heeft het gelukkig initiatief genomen in zijn gemeente een nieuwe Kuifje's Club op te richten. Jongens uit zijn omgeving worden uitgenodigd met hem in contact te treden.

Wie volgt dit voorbeeld

en neemt het initiatief om in zijn gemeente een nieuwe Club op te richten ? Een briefje naar de redactie volstaat om een oproep in het blad te laten verschijnen. Alle lezers uit de omgeving van de flinke kerels die een Kuifje's Club oprichten, worden verzocht zonder verwijlen met de nieuwe clubleider in verbinding te stellen.

DE POSTBODE WORDT VERWACHT

IK vind uw blad het mooiste van alle weekbladen uit ons land en de nabuurstaten. Geen enkel blad is zo mooi geïllustreerd en geschreven als het uwe, zo schrijft *Kristiaan Raschaert, Stationstraat, 39, van Wetteren,* die graag met een andere Kuifjeslezer, die prentjes verzamelt, zou willen corresponderen. Wie schrijft hem ?

HET KUIFJE'S FEEST IN HET KONINKLIJK CIRKUS TE BRUSSEL

IN de gangen van het bomvolle Koninklijk Cirkus kon men tijdens het Kuifje's feest vreemde ontmoetingen doen : zo b.v. een koloniaal ruiter te paard, de onafscheidbare Jansen en Janssens en ook een arme lama die het zó koud had, dat hij zich aan de centrale verwarming moest warmen

Het feest werd een reuze succes !

Het weekblad « KUIFJE » : 10e jaargang.

Redactie : Lombardstraat, 24, Brussel. — P.Ch.R. : 1909.16. — *Uitgever-Directeur :* Raymond Leblanc. — *Gedrukt in helio door :* De Drukkerijen C. Van Cortenbergh, Keizerstraat, 12, Brussel. — *Publiciteit :* PUBLI-Art

KUIFJE-Holland : Singel, 231, Dordrecht. — Tel. : 3653. — Giro : 199.334.

Abonnement : 4 fl. per kwartaal.

ABONNEMENT

BELGIE	3 maanden :	70 F.
	6 maanden :	135 F.
	1 jaar :	265 F.
BUITENLAND EN BELGISCH KONGO	3 maanden :	80 F.
	6 maanden :	155 F.
	1 jaar :	300 F.

17-2-55

De Graaf van MONTE-CRISTO

ZIEHIER ONZE NIEUWE VERVOLGROMAN NAAR EEN VAN DE BEROEMDSTE BOEKEN VAN ALEXANDER DUMAS

HET VERRAAD

1 OP het einde van de maand Februari van het jaar 1815 hadden er weinig mensen te Marseille méér reden om gelukkig te zijn, dan de jonge Edmond Dantès. Hij was stuurman op de « Pharaon » een prachtige driemaster en was daarmee na een lange reis de haven binnen gelopen. De kapitein was tijdens de overtocht plotseling gestorven en Morrel, de reder die van Edmond hield als van z'n eigen zoon, had hem de plaats van kapitein aangeboden. Wat 'n onverhoopt geluk ! Dank zij deze promotie zou hij z'n verloofde Mercedes kunnen huwen en z'n oude vader een zorgeloze levensavond bezorgen.

2 TWEE mensen benijdden Dantès dit geluk : Danglars, de boekhouder van de « Pharaon », die aasde op de plaats van kapitein, en Fernand Mondego, een wraakzuchtig Katalaan, die er sedert tien jaar van droomde met Mercedes te trouwen. Toen Dantès die morgen, na de hand van de reder te hebben gedrukt, de « Pharaon » verliet, keek Danglars hem na met een blik waarin de haat vlamde. « Hij denkt dat hij reeds kapitein is, maar zo waar ik leef, ik heb m'n laatste woord nog niet gesproken », mompelde hij. Hij ging vlak na Dantès aan wal en liep in de richting van het huis van Fernand Mondego.

3 EDMOND DANTES gaat z'n vader omhelzen, laten we dus de valse Danglars volgen. Vijf minuten later zat hij met Fernand in een kleine herberg en het spreekt vanzelf dat ze al dadelijk begonnen te praten over Dantès, de man die ze beiden zozeer verwensen. « Het volstaat dat Dantès voor enkele maanden in de gevangenis vliegt opdat we geen last meer van hem zouden hebben... Ik zou kapitein van de « Pharaon » benoemd worden en jij zou Mercedes huwen... » Fernand haalde de schouders op en merkte nuchter op : « Uit een gevangenis raakt men weer uit en wanneer men Dantès heet, dan wreekt men zich ! »

4 EEN onheilspellend lachje gleed over Danglars's lippen : « Je vergist je. Er zijn gevangenissen waar men niet zo vlug uit komt. Natuurlijk heeft Dantès niet gestolen noch gemoord, maar hij deed misschien iets ergers. » Danglars verhaalt dan aan Fernand dat Dantès, om een bevel dat de kapitein hem op z'n sterfbed had gegeven na te komen, het anker had geworpen op het eiland Elba waar Napoléon verbannen is, en dat hij een omslag aan de keizer overhandigde. Hij kreeg bovendien een boodschap en ontving het bevel die zelf naar Parijs te brengen. Bonapartist zijn was in het begin van 1815 erger dan een moord begaan...

5 DENK je nu even in, vervolgde Danglars, dat ik voor de grap mijn geschrift verander, en aan de Koning een anonieme brief stuur waarin ik Dantès zou verraden. » Hij vroeg pen en inkt, schreef de anonieme boodschap en overhandigde ze aan Fernand. Deze las de brief en gaf hem met ondoorgrondelijk gelaat aan Danglars terug... « Je begrijp natuurlijk best dat ik er geen ogenblik aan denk dit te doen. Dat ware een schande ! » hernam Danglars. Het was slechts een spelletje. Bovendien werp ik deze brief weg, kijk !

6 DANGLARS verfomfaaide de brief tussen zijn vingers, doch, zorgde er wel voor hem niet te scheuren, en wierp hem in een hoek van het prieel. Dan ledigde hij zijn glas, zuchtte diep en stond op : « Ik moet nu gaan, Fernand. Vaarwel ! » De Katalaan knikte. Zijn ogen gingen als aangetrokken door een magneet naar het bolletje papier. Toen Danglars twintig stappen van de herberg was, keerde hij zich om en zag dat Fernand vliegensvlug de brief greep en in z'n zak moffelde. « Haha, zei Danglars met een wrede glimlach, ik geloof dat Dantès nu reeds veroordeeld is ! »

(Wordt voortgezet.)

Anthraciet, ex-koning van de zwarte ratten, wordt door een van zijn vroegere onderdanen in het nauw gedreven...

TEKST EN TEKENINGEN VAN RAYMOND MACHEROT

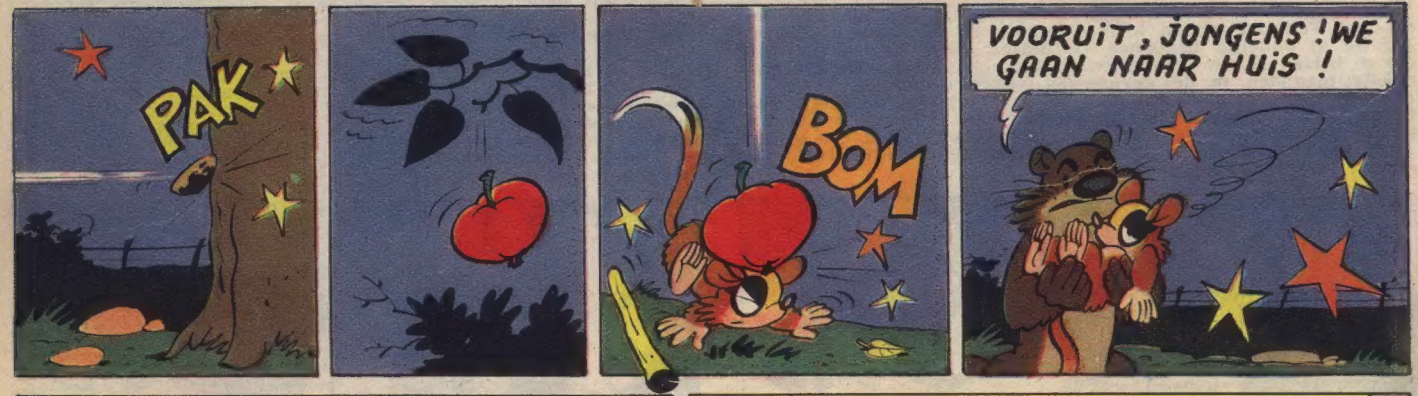

(Wordt voortgezet.)

BILL MET DE BLAUWE OGEN

Roman van Sam Griffith
Geillustreerd door Ref

HET WAAR GELAAT VAN WITNEY

De bandieten hebben Helen en Ferguson opgelicht. Deze laatste wil het losgeld betalen dat men van hem eist, Helen weigert echter. De chef van de bandieten wil Helen een vergif toedienen doch op dit ogenblik komt Elmer Witney tussenbeide...

IK heb de indruk dat onze minuten geteld zijn, zuchtte Ken. Op hetzelfde ogenblik scheurde er een schril gefluit door de lucht, bevelen weerklonken en revolverschoten knalden. Dat lawaai kwam uit de grote gelagzaal van Western Saloon en het schieten van de bandieten hield plotseling op.

— Hierheen ! schreeuwde Witney heel hard. Hierheen, smith ! De bandieten waren door paniek aangegrepen toen ze zware stappen op de trap hoorden en wilden vluchten, het was echter te laat. Eensklaps baadde de kamer in het helder licht van twee lampen en twintig politieagenten, met de revolver in de vuist, drongen binnen. De bandieten staken gewillig de handen op. Alleen Witney hield de zijne in de zak. Toen duwde de man, die de politieagenten leidde, hem ruw de revolver in de buik en riep :

— Handen omhoog ! Schiet op !

— Ken je dan je ouwe vriend niet meer, Smith ? vroeg Witney zacht.

SMITH's ogen gingen wijd open van stomme verbazing, dan omhelsde hij Witney.

— Kom, kom, zei deze laatste, we hebben nog veel werk op te knappen ! We moeten die schurken ontwapenen.

De bandieten lieten zonder tegenstribbelen hun wapens afnemen, doch Witney vloekte van woede en verontwaardiging :

— Verdomd ! De chef is gevlucht ! Gelukkig weet ik waar ik hem vinden kan ! Smith, volg me met twee van je helpers !

Ze sprongen buiten en Witney nam de leiding. Ze liepen recht naar het kantoor van de sheriff.

— Waar is de sheriff ? vroeg Witney aan sergeant Brown, die zich alleen in het eerste vertrek bevond en het rapport over zijn nachtronde schreef.

— Neen, maar... zeg eens ? Kan dat niet wat beleefder ?

Smith toonde de man dadelijk z'n ster van sheriff en antwoordde :

— We hebben geen tijd voor praatjes. Waar is de sheriff ?

— Hij is heel zeker in zijn kamer, stotterde Brown, en wees in de richting van de deur. Twee minuten geleden hoorde ik daar nog gerucht... Ik zal even gaan kijken.

— Hou je stil en laat ons begaan, zei Witney.

Hij liep naar de aangewezen deur en opende ze bruusk. In de grote, goed gemeubelde kamer heerste er een wanorde van je welste. Alle schuiven waren opengetrokken, papieren en kledingsstukken slingerden op de grond. De sheriff had blijkbaar haast gehad...

Toen hoorden ze hoefgetrappel...

— Hij vlucht ! kreet Witney. We moeten hem inhalen !

Ze holden terug naar Western Saloon, waar ze hun paarden hadden laten staan, ze sprongen in het zadel en vierden de teugel. Het was een helse jacht. Af en toe schoof er een dikke wolk voor de maan, doch het bleef klaar genoeg om zonder gevaar snel te galopperen. Weldra zagen ze de silhouet van de vluchtende sheriff. Ze wonnen zienderogen veld en toen hij binnen het schietveld was gekomen, opende Witney het vuur. Witney mikte zodanig dat hij de vluchteling niet zou raken, hij wou hem slechts verwittigen dat het nutteloos was nog verder te rijden en hij zich beter zou overgeven. De sheriff scheen zich om het schot niet te bekommeren, hij reed recht naar de rotsen.

— Die weet wel wat hij doet, schreeuwde Smith tot Witney, indien hij tussen rotsen geraakt, verliezen we hem uit het oog !

— Neen! We moeten hem omsingelen ! antwoordde Witney en gaf de twee andere ruiters een teken.

WELDRA waren ze tussen de rotsen gekomen wat hen verplichtte hun vaart te vertragen. De vluchteling, die de streek op zijn duimpje scheen te kennen, draafde zeer snel voort. Plotseling zagen Witney en Smith hoe hij zijn paard langs een zeer smal pad tegen de helling van een rots omhoog leidde, recht naar een diepe kloof.

— Als hij er in slaagt over die kloof te springen is het nutteloos hem nog verder te volgen, want dan halen we hem nooit meer in ! zei Witney.

Ze bleven staan en volgden sheriff Donovan met de ogen. Het paard liep, gezien de vele moeilijkheden waarmee het bij iedere stap moest afrekenen, nog tamelijk vlug. Eensklaps struikelde het dier, een steen rolde onder z'n hoeven en het verloor het evenwicht. Een ogenblik zweefden paard en ruiter boven de afgrond, dan hoorden Witney en Smith het geluid van een val... Sheriff Donovan en zijn paard waren in de diepe kloof gevallen.

— We kunnen naar Preston terugkeren, zei Witney, de bende is uitgeroeid.

Terwijl ze terug reden naar het stadje, vertelde Witney aan zijn vriend, Smith, hoe hij er in gelukt was lid van de bende te worden en hoe hij er achter gekomen was, wie de gemaskerde leider van de bandieten was...

— Deze morgen pas, kwam ik tot het besluit, dat sheriff Donovan in hoogst eigen persoon de leider van de bandieten was. Ik hoorde twee mensen praten over een zekere Donovan. Toen ik vernam dat de sheriff Donovan heette, ging er me een licht op. Wie anders dan de sheriff kon beter weten wat ik tegen de bandieten in het schild voerde, toen ik voor het éérst naar Preston kwam.

— Een ruwe kerel ! Hij zag er zelfs niet tegen op zijn sergeant te laten neerschieten om alle vermoedens van zichzelf af te wenden. Nu moeten we zonder verwijl naar Geotown, want we hebben daar nog veel werk !

ZE vonden hun helpers terug in de gelagzaal van Western Saloon. De bandieten waren allemaal behoorlijk gekneveld en bewaakt. John Ferguson was er ook. Hij zat aan een tafeltje en ledigde zijn vierde glas whisky om, zoals hij zei, op verhaal te komen. Helen Maxwell zat rustig op een stoel. Witney lachte haar toe. Toen viel zijn blik op de brave Ken Norton, die aan handen en voeten geboeid bij de bandieten stond.

— Hé, Smith, riep hij, je helpers zijn toffe kerels, hoor ! Ze kennen hun vak maar ik zou toch willen dat ze mijn trouwe helper, Ken Norton, los lieten !

Witney zelf maakte Ken vrij en stelde hem aan Smith voor :

— Ken Norton, een puik detective. Als je iemand mocht nodig hebben om je te Geotown te helpen ? Ken is de geknipte man !

— O.K. Een van m'n adjunkten verliet me om in Arizona in het huwelijksbootje te stappen. Ik bied je zijn plaats aan.

Ken Norton aanvaardde en voelde zich op slag een ander mens. Toen trok Witney met een vlug gebaar zijn baard af, wreef zich over het haar en... Enkele bandieten konden een kreet van verrassing niet onderdrukken doch meest verbaasd van allemaal was John Ferguson. Hij verslikte zich in z'n whisky en riep :

— Bill Callaghan ! Bill Callaghan ! Die komt van het rijk der doden terug !

Bill keek nieuwsgierig naar Helen, maar deze scheen helemaal niet verrast.

— Helen ! Jij schijnt dat allemaal heel gewoon te vinden ?

Helen proestte het uit.

— Op het ogenblik dat ik je op de drempel van m'n deur zag staan, wist ik dat jij het was ondanks die valse baard en al de rest. Hoe goed je je ook zou vermommen, ik zou je herkennen, Bill. Ik herken je aan je blauwe ogen...

EINDE

GEVLEUGELDE ROBOTS

ER zijn raketten welke aangewend worden voor militaire en er zijn raketten die gebruikt worden voor civiele doeleinden. Tot deze laatsten behoort de VIKING-raket (U.S.A.), die dient voor het onderzoek van de hogere dampkringslagen. De VIKING is bijna 17 m. lang, weegt ongeveer 5 ton, ze klieft door de ruimte met een snelheid van 4.000 km. per uur en kan een hoogte van 382 km. bereiken. In de smalle, puntige kop draagt de VIKING ingewikkelde toestellen mee, die toelaten de cosmische stralen te bestuderen en de luchtlagen van de ionosfeer (luchtlaag aansluitend op de stratosfeer, van 110 km. tot 1.000 km. hoog) te verkennen.

De verkenningen van de VIKING hebben tot doel het lanceren van een kunstmatige satelliet (die om de aarde zou draaien) vroeg of laat mogelijk te maken. De VIKING is tevens de wegbereider van de sterrekundigen, die eensdaags zullen opstijgen om de ruimte te verkennen.

De ARSENAL 5.501, de tweede raket in dit praatje, werd in Frankrijk geconstrueerd. Het is eigenlijk een vliegtuig, dat door de jachtpiloten en door de geleide projectielen als doelwit wordt gebruikt tijdens oefeningen. De ARSENAL ziet er uit als een V1, met dit verschil nochtans dat hij geen ontploffingsstoffen aan boord heeft. Ze werden vervangen door een reeks instrumenten, die gewillig alle manœuvres uitvoeren, die de piloot, die op de grond bleef, hen oplegt.

De FAIREY (Groot-Brittannië) is een geleide raket tegen vliegtuigen met hetzelfde directieprincipe als de ARSENAL 5.501. Het is een zeer gevaarlijk wapen dat zowel kan gebruikt worden om stilstaande grond-doelen als een doel in de lucht te treffen. Deze raket meet 5,20 m. bij een diameter van 50 cm. In de hogere luchtlagen, waar de interceptiejager niet doeltreffend genoeg kan optreden tegen bombardementsvliegtuigen, komt de FAIREY te pas. Aan dit vreselijk wapen ontsnapt geen vijand.

Voegen we hieraan toe dat Engeland niet het monopolie heeft van deze raketten. Alle grote natie's hebben ze in voorraad!

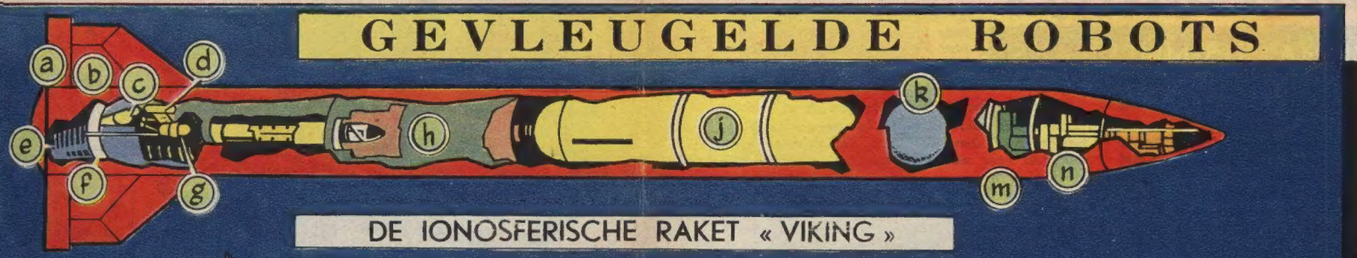

DE IONOSFERISCHE RAKET « VIKING »

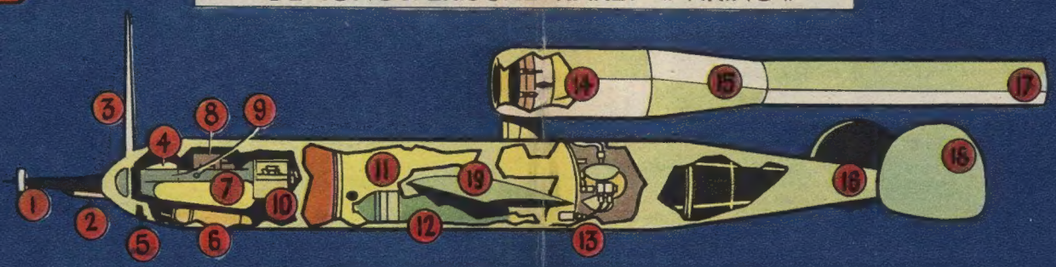

HET GELEID VLIEGTUIG « ARSENAL 5501 »

DE INTERCEPTIERAKET « FAIREY »

A. WEINREDE

DE IONOSFERISCHE RAKET « VIKING »

a) Vleugelkleppen.
b) Staartvlak.
c) Bevoorradingspomp.
d) Stoomgenerator.
e) Verbrandigskamer en stuwring.
f) Rotule.
g) Zuurstofwater-reservoir.
h) Alcoholreservoir.
j) Reservoir van vloeibaar zuurstof.
k) Bolvormig reservoir van samengeperst helium.
m) Commandohut (gyroscopen en servo-motoren).
n) Meetinstrumenten voor de ionosfeer.

HET GELEID VLIEGTUIG « ARSENAL 5501 »

1) Aerodynamische luchtzuiger.
2) Sonde.
3) Antenne.
4) Ontvangtoestel v. d. telecommando's.
5) Toestel om de kap af te werpen.
6) Landingsraket.
7) Valscherm.
8) Automatisch piloot.
9) Overbrugger van de snelheid.
10) Accumulator.
11) Reservoir.
12) Fles met geperste lucht.
13) Filter van de brandstof en pomp.
14) Sluiter.
15) Verbrandigskamer.
16) Afwijking van het stuur.
17) Uitstromingsopening.
18) Vleugels.

INTERCEPTIERAKET « FAIREY »

A) Staartvlak van de lanceerraket.
B) Lanceerraket.
C) Kruisvormige afwijking.
D) Brandstofreserve.
E) Ontvangtoestel van de bevelen.
D) Uitzender en selectors van de golven.
E) Gyroscopisch piloot en servo-motor.
F) Ontploffingsstof.
G) Slaghoed.

TEKST EN TEKENINGEN VAN FRED FUNCKEN

DE WITTE RUITER

DERDE DEEL
Om Enguerrand, die door de Heer van de Wolvenburcht gedood werd, te wreken, belegeren enkele edellieden de Wolvenburcht...

(Wordt voortgezet.)

Herrie om het Warenhuis!

EEN VERVOLGVERHAAL VAN GOMMAAR TIMMERMANS

KORTE INHOUD

De toestand is erg gespannen in het provinciestadje, waar er een warenhuis wordt opgericht. De bakker luidde de noodklok daar hij vreest dat de bom, die door Vervloet gelegd werd, ieder ogenblik kan ontploffen...

EN dat moet mij juist overkomen, nu drie weken vóór de verkiezing! Wat een schand! Wat een schand! Vervloet moet direct gevonden worden. Rap! Rap! en hij liep terug naar de brug, waar de baas uit den ijzerwinkel nog altijd op zijn knieën zat.

— Waar is mijnheer Vervloet. Spreken zeg ik u, of gij gaat vandaag nog den bak in!

Dat hielp.

— Vervloet zit in de café tegenover de kerk. O God, laat hem daar nog zijn!

De garde was ondertussen aan 't hoofd van tien burgerwachters aangekomen. En zij op een loop naar de kerk.

In 't café zat alleen nog maar de man van Fien Stramijn, zijn eigen zat te drinken van wroeging.

— Waar is Vervloet? Waar is hij? riep de garde, maar uit den dronken berouwhebbende, was geen fatsoenlijk woord uit te krijgen. De waard die dat lawijt hoorde, kwam zijn schrik te boven en verscheen in 't keldergat.

— Ik heb hem lijk een wilde de kerk zien inlopen, zei hij, en dook rap terug achter zijn biervaten.

Heel de troep liep de kerk in, waar men Vervloet in een biechtstoel vond.

Maar men was er niet op vooruit, want hij was van schrik en zenuwachtigheid zijn geheugen kwijt...

— Waar is 't plan, om de liefde Gods, waar is 't plan?... smeekte de burgemeester.

— Thuis op de tafel laten liggen... was al wat men te weten kon komen.

Maar dat was genoeg, en zij naar 't huis van mijnheer Vervloet.

Als zij daar aankwamen, was het ondertussen al tien minuten vóór den twaalven geworden. Madame Vervloet zei al schreiend dat de kleine van dat papier een vliegaard had gemaakt, en er mee was gaan spelen in den beemd achter het huis. De burgerwacht vloog 't huis door en den beemd in.

Ja. Daar stond de kleine tussen nen hoop andere kinderen. De vliegaard hing hoog en ver boven 't stad.

— In de naam der wet neem ik uwen vliegaard in beslag, beval de garde en pakte de spoel uit den kleinen zijn handen, die direct in een schreeuw schoot om 't verlies van zijn goed speeltuig. De burgemeester en de burgerwacht stonden gespannen toe te zien hoe de garde den vliegaard inhaalde. Maar de kleine van Vervloet die zijn speelgoed wilde terughebben, stampte plots tegen den garde zijn schenen. Deze, zenuwachtig lijk een elentrikdraad, dreeg met zijn blanken sabel naar 't manneken, terwijl de burgerwacht gelijk gehypnotiseerd naar den vliegaard stond te staren. Moeder Vervloet, die ondertussen was komen toegelopen, nam

In naam der wet neem ik uwen vliegaard in beslag!

den kleinen, die schreeuwde lijk een speenvarken van 't danig verschieten, bij de hand en zei kwaad:

— Allee, en dat voor nen groten mens! Zo tegen nen kleinen bezig zijn! Ik weet niet dat ge niet beschaamd zijt!

De garde draaide zich om:

— Madame, zoudt gij u hier eens niet willen mee moeien, en uw snotjong bijhouden. De ondergang van onze stad staat hier op het spel!...

— Pas op! Pas dan toch op! Herejee! wierd er geroepen.

Maar het was al te laat...

Met zich om te draaien had de garde met zijnen sabel de koord waar de vliegaard aan vastzat... doorgesneden!

— Ramp! Duzend keren ramp! jammerde de burgemeester, en de burgerwacht stond met open mond, en vol schrik te zien hoe de vliegaard wiggelend naar beneden kwam.

— Hij komt naar hier op! Nejen, hij draait af! Hij zal in de straten vallen, of op een dak blijven liggen... riep men dooreen.

Het speelgoed zakte. Draaide nog eens rond, en bleef dan hangen aan de donderroei die op de schouw van het gasfabriek staat.

— Harop! beval de garde. En zij er naartoe.

De brandweer, die op de hoogte was gebracht door den zoon van den garde, kwam met een leer aangedraven, en Louis Sardijns klom naar boven, maakte den vliegaard los, en wilde naar beneden komen. Maar hij verloor zijn evenwicht, en moest zich met zijn twee handen aan zijn leer vasthouden om niet te vallen, en loste daadoor den vliegaard, die met den wind meevloog. Heel de bende er achter. Op kop de burgemeester en de garde, daarachter de burgerwacht en laatst de brandweer met de leer en de handspuit.

De burgervader was buiten zichzelf.

— Val! Val dan toch! riep hij. Het is al vijf van den twaalven, subiet vliegt heel onze stad de lucht in!

De vliegaard bleef in den perenboom van den rentenier Verkneuteren hangen. De achtervolgers sprongen en kropen over de haag reneweerden de tabakplanten die er achter geplant waren, en begonnen den perenboom te schudden. De peren vielen lijk de regen van een Maartse bui naar beneden. De rentenier sloeg zijn handen in zijn haar, al roepend:

— En zij stonden zó schoon! Nooit zo'n schoon peren gezien in mijn godgans leven! Ziet aan, ik kan er nog maar met moeite gelei van maken.

De vliegaard was ondertussen losgeraakt, en viel naar beneden.

Alleman schoot er naartoe. De burgemeester was er het eerst bij. Hij greep het papier.

— Haa! kreet hij triomfantelijk. Hier in dees sterfputteken ligt de bom. Rap! Het is nog niet te laat!

Hij liep het huis door, en sprong in 't gerei dat klaar stond om Verkneuteren naar de twaalf uurmis te voeren. Op nen ik en ne gij zat het voituurken vol, en zij reden in galop naar de grote straat.

Toen zij er stil hielden, hoorde men het juist twaalf uren slaan op den toren...

(Wordt voortgezet.)

Uit de rouwmoedige dronkaard was geen woord uit te krijgen...

De peren vielen lijk [illegible] van een Maartse bui.

GRENADIER VICTORIA VERTELT...

GEHEIME OPDRACHT IN DE WOESTIJN

(Wordt voortgezet.)

DE NIEUWE AVONTUREN VAN POM EN TEDDY

TEKST EN TEKENINGEN VAN FRANS CRAENHALS

De chef van de bandieten sleurt Teddy mee en vlucht per auto. Hij laat zijn medewerkers in de omsingelde villa achter...

(Wordt voortgezet.)

DE VER

DE zon zonk achter de Drakenbergen en deed de purperen heide heviger bloeien. In haar afgelegen hoeve zat de ganse familie Ziegler rond de tafel voor het avondmaal, toen er plots op de deur werd geklopt. Wilhelm Ziegler, de huisvader, fronste de wenkbrauwen en de kinderen drongen samen rond hun moeder.

VADER Ziegler hield er niet aan op dit late avonduur nog onverwacht bezoek te ontvangen. Alhoewel de Engelsen de aanhechting van Transvaal bij de Britse Kroon hadden geproclameerd, en de oorlog officieel beëindigd was, werd er overal nog verder gevochten

Dappere Boeren weigerden zich bij de overmacht en het noodlot neer te leggen. De overblijfselen van het leger van generaal Cronjé zwierven verdeeld in kleine, zeer beweeglijke groepen door het land, en bestookten de Britten langs alle kanten. Ze sneden de verbindingen van

de Britse troepen af, vielen de ravitailleringskolonnes aan, en voerden een guerillaoorlog zonder genade.

Als uitlander — hij was in Zwitserland geboren — was Ziegler buiten het conflict gebleven. Hij had goede vrienden in beide kampen. Hijzelf vroeg maar één ding, en dat was met rust te worden gelaten, en vreedzaam te kunnen werken voor het onderhoud van zijn talrijk kroost.

Er werd weer op de deur gebonkt.

— Wie daar ? vroeg de boer, na zijn geweer van de muur te hebben genomen.

— Doe open, Wilhelm ! Ik ben het, Petrus

Wilhelm schoof de zware houten balken weg, en Petrus Wandelaar kwam binnen, op de voet gevolgd door twee reuzen van kerels met lange zwarte baarden. De drie mannen droegen zware vilten boerenhoeden, en rond hun lijf hingen goed gevulde kogelbanden. Hun laarzen hingen van onder tot boven vol modder.

— We zijn naar jou toegekomen, Wilhelm, zei Petrus, omdat we weten dat we op jou mogen rekenen. Jij zult ons geen snee brood noch een stuk spek weigeren. De Rooineks (*) zitten ons op de hielen, en sinds drie dagen hebben we niets anders gegeten dan wilde vruchten

Zonder één woord te zeggen, opende de boer zijn voorraadkast, haalde er een groot brood uit te voorschijn, sneed het in drie en gaf het aan de Boeren. Hij nam ook een gerookte hesp uit de schouw, en gaf hen die eveneens. Dan zei hij :

— En ga nu maar gauw verder. Ik heb jullie geholpen... Indien de Britten het moesten weten, dan zouden ze mijn hoeve platbranden en mijn gezin in een concentratiekamp opsluiten !...

— Vrees niets, Wilhelm ! Ze wantrouwen je niet, want jij onderhoudt toch goede betrekkingen met hen... Trouwens binnen enkele minuten zijn we uit de buurt. Nogmaals, beste dank !

En met die woorden verdwenen de drie mannen in de nacht...

's Anderendaags 's morgens verschenen drie ruiters in rode frakken voor de hoeve.

— Die hebben zeker iets vernomen, dacht Ziegler. Die komen me aanhouden...

Maar het bleek de vriendelijke kapitein Hudson te zijn, die hem reeds dikwijls melk was komen vragen voor zijn manschappen

— Waar kan ik je mee van dienst zijn ? vroeg Ziegler verstrooid.

De kapitein veegde het zweet van zijn gezicht, streelde de blonde haren van de kleine Jan Ziegler, die naast zijn vader stond, liet zijn twee ruiters achter en stapte naar de woning van de boer, die hem op de voet volgde.

— Wilhelm, zei de kapitein, die zich schuins over een stoel zette, ik ben naar jou gekomen, omdat ik weet dat jij in verbinding gebleven bent met Petrus Wandelaar en zijn bende

— U vergist zich, kapitein ! protesteerde de boer voorzichtig.

— Tracht dat niet te loochenen, antwoordde de kapitein. Het is geen verwijt hoor ! Alhoewel de vrede getekend is, is het land nog niet tot rust gekomen. Ik vind het jammer, dat ik als een bloedhond achter koppige boeren gezonden word. In deze streek. is Petrus Wandelaar een van de laatste bendeleiders die de wapens nog niet heeft neergelegd. Hij kan nochtans niets meer verwachten van zijn verzet, tenzij een kogel op een kille morgen... Ik zou hem hier bij jou willen ontmoeten, en hem een amnestie voorstellen. Wanneer hij zijn wapens uitlevert, mogen hij en zijn mannen vrijuit gaan. Ze vragen waarschijnlijk ook niet beter dan uit dit straatje zonder eind te geraken, en weer aan het werk te kunnen schieten. Wanneer ze mijn voorstel aanvaarden, wordt over het verleden niet meer gesproken. Mag ik op jou rekenen om dit onderhoud te beleggen, Wilhelm ?

De boer krabde zenuwachtig in zijn haar, en zei dan aarzelend :

— Ik weet niet waar hij zich verbergt. Ik zou hem misschien wel kunnen vinden. Maar kun jij me verzekeren, dat indien hij het voorstel aanvaardt, hij als een onderhandelaar zal behandeld worden, en hem niets zal overkomen ?

— Daar geef ik je mijn erewoord op, Wilhelm ! antwoordde de officier. We zullen elkaar hier bij jou ontmoeten onder de wederzijdse bescherming van de witte vlag.

— Ik kan je niets beloven, antwoordde Ziegler, maar ik zal mijn best doen en er voor zorgen dat hij morgen om acht uur hier is. Geef aan je patrouilles de opdracht van zes tot acht niet te schieten.

★

's Anderendaags liep de kleine Jan over een smal paadje door de moerassen dat alleen door enkele bewoners van de streek was gekend naar de rotsholen, waar de laatste Boerenafdelingen zich verborgen hielden. Jan overhandigde aan Petrus Wandelaar een briefje van zijn vader, waarin deze de Boerenleider verzocht diezelfde avond tegen acht uur naar zijn hoeve te komen. Petrus verscheen stipt op het gestelde uur op de boerderij. Kapitein Hudson was er reeds. Hij had zijn gordel en dienstrevolver afgelegd. Petrus zette ook zijn geweer in een hoek van de kamer, en het gesprek werd op een correcte toon ingezet. Na een kwartuur waren ze tot een overeenkomst geraakt.

Toen werd plots de deur opengegooid, en een Engels commandant verscheen met zijn wapen in de vuist in de deuropening

Achter hem stonden verschillende soldaten met de bajonet op het geweer. Petrus had onmiddellijk zijn stoel weggeworpen, en was

DE AVONTUREN VAN 'T PRINSKE

RADER

VERHAAL VAN Y. DUVAL
GEILLUSTREERD
DOOR RAYMOND REDING

naar zijn geweer gesprongen, maar de Engelse commandant riep :

— Halt ! Blijf staan waar je staat, of je bent er geweest !

De Brit juichte van voldoening :

— Ha, eindelijk hebben we de vogel gevangen! Mannen, grijpt hem vast, en brengt hem weg !

— Commandant, zei Hudson verontwaardigd, ik protesteer ! Deze man is vrijwillig naar hier gekomen, en staat onder de bescherming van mijn erewoord. Ik ben kapitein Hudson van het 3e Dragondersregiment van de Garde, en voer het bevel over deze sector.

— Kapitein, antwoordde de commandant, u schijnt niet goed te zien dat ik vier strepen draag op mijn mouw ! Ik ben sinds drie dagen op zoek naar deze rebel ! Hoe is het mogelijk dat u hier vriendschappelijk zit te praten met een van de gevaarlijkste kerels van het land ? Ik kan uw gedrag niet begrijpen !

Toen grepen de soldaten Wandelaar vast.

— Verrader ! riep de Boer naar Ziegler. Jij hebt me verraden, schurk ! Jij hebt me hier in die hinderlaag gelokt !

— Neen, Petrus ! Dat is niet waar ! Dat zweer ik je op het hoofd van mijn kinderen.

— Leugenaar ! Mijn mannen zullen je dat duur betaald zetten !

— Doe wat ik jullie bevolen heb ! zei de commandant.

Zijn manschappen wierpen een touw over een boomtak, en plaatsten Petrus, met een strop om zijn hals, op een paard.

Kapitein Hudson trachtte vruchteloos zijn overste tot een beter inzicht te brengen.

De familie Ziegler sloeg vol afschuw de scène gade.

Een zweepslag op het paard volstond om de Boerenleider de eeuwigheid in te zenden.

Toen de commandant het paard wou doen wegjagen, hoorden alle aanwezigen hoefgetrappel. De schildwacht riep :

— Wie daar ?

Een stem antwoordde :

— Generaal Perkins, bevelhebber van de 1e divisie ! Wat betekent deze geschiedenis ? Ik had kapitein Hudson opdracht gegeven alles in het werk te stellen om met de Boerenleiders tot een vergelijk te komen, en u gaat verder met de terreur, commandant !... Maak die man onmiddellijk los, en laat hem vrij !

Peter Wandelaar kon zijn oren en ogen niet geloven. Hij keek naar Ziegler en daarna naar Hudson, als wou hij zich verontschuldigen om aan hun eerlijkheid getwijfeld te hebben. Daarop verdween hij in het struikgewas..

(*) Rooineks : Zuid-Afrikaanse naam voor Engelsman uit de tijd van de Boerenoorlog.

PROSMANS
SIROOP PROSMANS EN « PRINCE DE LIEGE »

DIEPGEKOELDE GROENTEN FRIMA EN CONFITUUR
Materne

PILSBERG VANDENHEUVEL
TAFELBIER

VICTORIA
BISCUITS, CHOCOLADE en TOFFEES

BLEUETTE, GOUDA EN CREME DE GRUYERE
SKI & FRANCO-SUISSE

BESCHUITEN IN PAKJES
Heudebert
HEUFRIA EN HEUDEBERT

PRINSOR, CHOCOSWEET INA, PALMEX, KUIFJE'S ZEEP
PALMAFINA

NOSTA
YOGHURT, BABEURRE, VERSE EN GEPRALINEERDE MELK

DEEGWAREN
Coselli

Deze grote firma's hebben op de verpakkingen van hun producten de KUIFJE's BON gezet
Vraag aan je mama bij haar aankopen de voorkeur te geven aan deze producten want ze zijn uitstekend. Bovendien kan jij dan vlug een groot aantal KUIFJE's BONS verzamelen.
In ruil voor je KUIFJE's BONS krijg je gratis mooie geschenken.

LIJST VAN DE GESCHENKEN

Prentkaarten KUIFJE, per reeks van vijf	**50 punt.**
Prentjes REINAERT DE VOS	**60 punt.**
Prentjes DE SPROOKJES VAN PERRAULT, per reeks van vijftig	**75 punt.**
De nieuwe KUIFJE's WIMPEL, vier kleuren	**100 punt.**
KUIFJE's CHROMO's, per reeks van zes	**100 punt.**
VLIEGTUIGEN (Oorsprong tot 1914), reeks. 1 tot 6	
VLIEGTUIGEN (Oorlog 1939-1945), reeks. 1 tot 10.	
AUTOMOBIEL, reeksen 1 tot 5	
LUCHTSCHEPEN, reeksen 1 en 2	
SPOORWEGEN, reeks 1	
MARINE, reeksen 1 en 2.	
DE MEESTERWERKEN DER SCHILDERKUNST, per omslag met vijf reproducties	**200 punt.**
XVIIe eeuw. Reeks 1. - Vijf Vlaamse doeken	
XVIIe eeuw. Reeks 2. - Vijf Hollandse doeken	
KUIFJE's PORTE-MONNAIE	**200 punt.**
Foto's in relief « DE ANTWERPSE DIERENTUIN », met speciale bril. Per reeks van 20	**200 punt.**
KUIFJE's PORTEFEUILLE, nieuw model	**200 punt.**
KUIFJE's PUZZLE op hout	**500 punt.**
Blokjesspel KUIFJE	**500 punt.**

STUUR JE BONS NAAR KUIFJE, DIENST T, LOMBARDSTRAAT, 24, BRUSSEL

HORTON'S PRODUCTS
SAUSEN, KRUIDEN — AZIJN, FRUITSIROOP

ZELFRIJZEND BAKMEEL, GEVANILLINEERDE SUIKER, BAKING POWDER, MAIS-BLOEM, PUDDING
Pana

en in het WEEKBLAD KUIFJE

DOOR WILLY VANDERSTEEN

DE BLAUWE DRIEHOEK

DE AVONTUREN VAN DAN COOPER

De geheime documenten welke te Woomera gestolen werden, zijn op weg naar Japan. Sanders verneemt dat de politie een onderzoek heeft ingesteld...

TEKST EN TEKENINGEN VAN ALBERT WEINBERG

(Wordt voortgezet.)

De GEZANTEN VAN MARS

TEKST EN TEKENINGEN VAN WILLY VANDERSTEEN

Lambik verneemt van diepzee onderzoekers dat er op de zeebodem een Griekse vaas ligt, die 2.000 jaar oud is en waarop een soort voorganger van de vliegende schotel afgebeeld staat...

(Wordt vervolgd.)

ECHO'S VAN HET AUTOSALON

NAAR mijn mening heeft het jongste Brussels Autosalon niet zoveel succes gekend als de vorige jaren. De inrichters hadden zich nochtans geen moeite gespaard om de ruime hallen van het Eeuwfeestpaleis zo aantrekkelijk mogelijk te maken. Het dient erkend, dat hun versiering piekfijn was. Maar om concurrentie en andere onbekende redenen hebben de importateurs van de grote merken niet gewacht tot het Autosalon om hun nieuwe modellen aan het publiek te presenteren. Enkele weken vóór het Salon verschenen in de toonzalen van de grote dealers en in de bladen reeds de nieuwe Chevrolet (die zeer geslaagd mag genoemd worden) de nieuwe Ford en verschillende andere nieuwe modellen. Daarmee viel meteen een van de voornaamste aantrekkingskrachten van het Salon op de grote massa van de liefhebbers : Wat voor nieuws zal er te zien zijn ?

Veel nieuws was er inderdaad niet te zien. En dat heeft vele bezoekers, die soms een verre reis ondernomen hadden om naar het Brussels Salon te komen, ontgoocheld.

De verkopers zijn ook niet erg tevreden dit jaar. Maar ja dat is verstaanbaar : de markt is oververzadigd geraakt. Iedereen die zich een auto kan permitteren (ook al moet men daarvoor in veel gevallen meer sparen en besnoeien dan redelijk is) heeft niet tot in 1955 gewacht om zich een wagentje aan te schaffen.

Er waren wel enkele sensationele prijsverminderingen op het

Deze speciaal gecarrosseerde Lancia was een van de middelpunten van het Autosalon.

DE POS

EEN WERELDREIS BINNEN 40 DAGEN

DE North West Orient Airlines en de K.L.M. hebben een overeenkomst bereikt waardoor het mogelijk zal zijn een vacantiereis rond de wereld te maken binnen veertig dagen.

Tal van interessante en befaamde steden op vier continenten zijn hierin opgenomen. De North West Orient Airlines verzorgt het traject New York-Manila via **Seattle, Anchorage** en **Tokio,** waarna de K.L.M. van Manila naar New York vliegt, via **Bangkok, Calcutta, Karachi, Bagdad, Caïro, Rome, Nice, Frankfort** en **Amsterdam.** Het bezoek aan Japan zal vijf dagen duren, het verblijf te Rome vier dagen, terwijl in Calcutta, Bagdad, Caïro, Nice en Amsterdam ruim twee dagen zal worden doorgebracht.

Een van de succesrijkste wagens van het jongste Autosalon was ongetwijfeld de nerveuze Fiat 1100 TV (geen televisiemodel, maar wel « Turismo Veloce » = snel tourisme).

ZAK MET GELD LAG GANSE MORGEN OP STRAAT TE NEW YORK

AUTO's snorden voorbij, voetgangers snelden voorbij en de zak met het zegel van de Federal Reserve Bank lag de ganse morgen midden op First Avenue te New York.

De eerste, die de zak in de gaten kreeg, was Arthur Goodman, een tijdschriftuitgever. Hij schopte er tegen en er kwam een rinkelend geluid uit. Zijn hersenen gingen aan het werken.

Goodman trok de zak naar een taxi en bracht hem naar zijn bureau. De « Chemical Corn Exchange Bank », aan wie de zak toebehoorde, was enigszins verrast toen Goodman de directie opriep. Dat was ook de directeur van Wells Fargo, de firma die ladingen van de Federal Reserve Bank naar de Chemical Corn Exchange Bank vervoert.

Volgens Goodman's beschrijving ging het hier om een bedrag van 50.000 F. in kwartjes, doch toen de zak opengemaakt werd, vielen er slechts 91 dollar (4.550 F.) in kleine muntstukken uit.

Het paard van El Mocco werd gewond en vluchtte in de richting van de grote canyon. Onze vrienden volgen z'n spoor.

PAT RICK EN MASS TICK in

Tijon

EEN NIEUWE HELICOPTER

DE helicopter SO « Djinn » is uit Zwitserland teruggekomen, waar hij met zeer veel succes gedemonstreerd is. Deze reis behoort tot een serie reizen om dit toestel te presenteren. In de laatste weken werd deze helicopter gedemonstreerd in de Salon Nautique, hij werd vliegend aan Zweedse en Indiaanse missies getoond, aan officieren van de Franse Marine en aan officieren van de Staf. De « Nationale Defensie » heeft met grote belangstelling een schitterende demonstratie begin November bijgewoond welke in de Alpen werd gehouden en waarbij, met twee man aan boord, verbindingen tot stand konden worden gebracht tussen de Mont Genèvre en de top van de Mont Chaberton, die meer dan 3.000 meter hoog is !

De evolutiemogelijkheden van de « Djinn » (wat hoogte betreft) en de diensten welke hij in het hooggebergte zou kunnen verlenen, zijn de voornaamste troeven. Deze « Djinn » is tevens hoogte-recordhouder voor helicopters van zijn categorie met 4.789 meter. Dit toestel zal zeker belangrijke diensten kunnen doen : met de productie is men reeds begonnen.

KINDERVERLAMMING OVERWONNEN ?

PROFESSOR LEPINE, hoofd van de virusdienst van het Institut Pasteur te Parijs, heeft met zijn staf onderzoekers, na lange jaren geduldig zoeken, een doeltreffend vaccin tegen poliomyelitis bereid. Zoals dat van Salk, waarmee momenteel in de Verenigde Staten proeven worden genomen, is het Franse vaccin ook samengesteld uit door formol gedode of « geinactiveerde » smetstoffen, maar dit Franse product moet veel zuiverder dan het Amerikaanse zijn.

Het vaccin van het Institut Pasteur, zo verklaarde Prof. Lépine, is absoluut onschadelijk en direct bruikbaar, maar bevindt zich nog in het stadium van het « prototype » en het duurt nog enige maanden alvorens het in voldoende hoeveelheid is aangemaakt.

EEN JOLIGE VOETBALMATCH

EEN bijzondere en vooral lollige voetbalmatch werd te Mainz (Duitsland) gespeeld door professoren van de stedelijke universiteit en leden van de gemeenteraad.

De professoren speelden de bal met hellebaarden, waardoor de eerste bal al spoedig de geest gaf. De in passend costuum gestoken vroede vaderen hadden een perfecte doelverdediger in de burgemeester. Deze had zijn doel afgesloten met een deur, die hij zo nodig op slot deed. De professoren verdedigden hun bolwerk met voetzoekers die een rookgordijn veroorzaakten.

EEN HUIS VOOR 1.500 MENSEN

DE « stralende cité » van Rezé op vier kilometer van Nantes, zal weldra afgebouwd zijn. Dit bouwwerk, ontworpen door de bekende architect, Le Corbusier, bevat zeventien verdiepingen en wordt twee en vijftig meter hoog. Er zullen driehonderd woningen in zijn, waarin duizend vijfhonderd mensen kunnen wonen. Op het terras is een kleuterschool ingericht met drie klassen, een zwemvijver en een grote speelzaal.

Deze « cité » is in een recordtijd gebouwd. In Juli 1953 begon men met de funderingen, de eerste steen werd gelegd op 31 October daaropvolgend en in April is het afgewerkt, d.i. zes weken eerder dan voorzien was.

Deze jongen was toch zo fier om dat hij, om een foto te maken voor « Kuifje » eens in een Ferrari-renwagen mocht klimmen.

Autosalon, en er zijn heel wat mensen geweest, die zich een nieuwe auto moesten aanschaffen omdat hun oude versleten was, die een goede zaak hebben gedaan door verschillende verkopers tegen elkaar uit te spelen en de hoogste reprise voor hun oude wagen en de grootste korting voor hun nieuwe te bekomen.

Er is thans op de Belgische automarkt een uitgesproken voorkeur voor wagens van middenklasse vast stellen. En dat is begrijpelijk. De vette naoorlogse jaren zijn voorbij. Alle uitgaven zijn gestegen en de verdiensten doorgaans niet. Men stelt zich dan maar met een bescheidener wagen tevreden. En de merken van wagens onder de 100.000 F. hebben zich heelwat moeite getroost om hun karretjes zo aantrekkelijk mogelijk te maken inzake lijn en comfort, en ze hebben niet geaarzeld de tendens, die vroeger reeds merkbaar was, miniatuur-grote wagens te bouwen nog te versterken. Daar men bij ons eerst en vooral een MOOIE wagen wil, en pas daarna naar alle andere punten kijkt, heeft de middelgrote wagen, die er uitziet als een grote, qua model en comfort, de markt veroverd. Aan de overzijde van de Oceaan werden verschillende nieuwe fusies van tweederangs autofabrieken gemeld. Die Amerikaanse tweederangsfabrieken zijn in vergelijking met de Europese productienormen nog reuzenzaken, maar de concurrentie in Amerika laat alleen nog fabrieken bestaan, die in zéér grote series kunnen werken, en het tegen Chevrolet en Ford kunnen opnemen.

JOHAN.

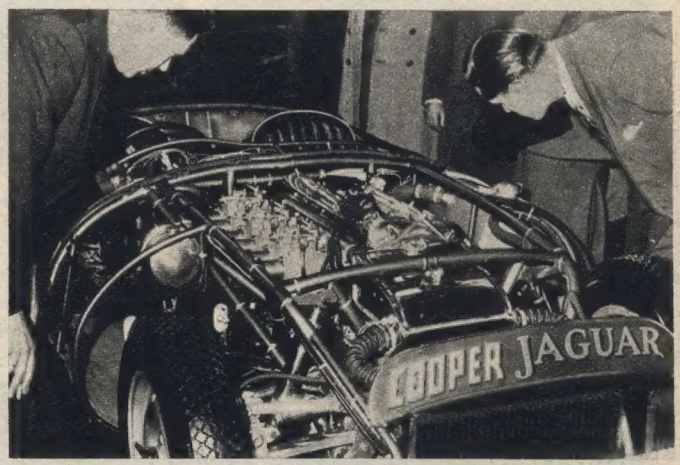

Deze kenners buigen zich met belangstelling over de mooie motor van de Jaguar, een van de beste renwagens van de wereld.

EL MOCCO DE WREDE

TEKST EN TEKENINGEN VAN TIBET

(Wordt voortgezet.)

DE AVONTUREN VAN KUIFJE EN BOBBIE

DE ZAAK ZONNEBLOEM

door HERGE

Kuifje en de Kapitein zoeken een gekwetste in het park. Ze ontdekken echter niet de gewonde maar een oude kennis...

(Wordt voortgezet.)